

WYTYCZNE

**DOTYCZĄCE
STOSOWANIA ART. 62
USTAWY O
PRZECIWDZIAŁANIU
NARKOMANII -
POSIADANIE
NARKOTYKÓW**

prof. Krzysztof Krajewski

Polska Sieć Polityki Narkotykowej

Profesor Krzysztof Krajewski* o polityce narkotykowej

Postulat "społeczeństwa wolnego od narkotyków " jest utudą. Różne substancje psychoaktywne towarzyszyły ludzkości od zarania jej dziejów jako substancje o mniej lub bardziej kulturowo zintegrowanym charakterze. Pomimo nieustannej intensyfikacji polityki prohibicji problem narkotyków i narkomanii od lat w większości społeczeństw narasta, a substancje te pomimo swego nielegalnego charakteru są relatywnie łatwo dostępne. Inaczej mówiąc polityka prohibicji nie jest najwyraźniej w stanie wpłynąć w istotny sposób ani na popyt, ani na podaż narkotyków.

* Prof. Krzysztof Krajewski - prawnik i socjolog, kierownik Katedry Kryminologii UJ, wykładowca Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Komitetu Naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, autor wielu publikacji z zakresu prawa karnego wobec narkotyków i narkomanii w ustawodawstwie polskim na tle modeli regulacji dotyczących narkotyków w innych krajach – m.in.: "Sens i bezsens prohibicji". W latach 2009-2011 kierował grupą 15 ekspertów opracowujących nowelizację ustawy, która weszła w życie w grudniu 2011 roku.

Wartości graniczne pojęcia nieznaczna ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej na gruncie art.62a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

1. Na gruncie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2012, poz.124 z późn. Zmianami, dalej powoływana jako u.o.p.n.) występują dwa rodzaje znamion odnoszących się do ilości (wagi) środków odurzających lub substancji psychotropowych stanowiących przedmiot czynności wykonawczej czynów zabronionych pod groźbą kary stypizowanych w rozdziale 7 tejże ustawy, a mianowicie „ilość znaczna” oraz „ilość nieznaczna”. Pierwsze z tych pojęć występuje jako znamię typu kwalifikowanego przestępstw określonych w art.53 ust.2, 55 ust.3, 56 ust.3, 58 ust.2, 62 ust.2, 64 ust.2 u.o.p.n. Ponadto w przepisie art.63 ust.3 tejże ustawy jako znamię typu kwalifikowanego występuje pojęcie „znacznej ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste”. Natomiast pojęcie „nieznacznej ilości środka odurzającego lub substancji psychotropowej” nie stanowi w zasadzie znamienia żadnego typu czynu zabronionego (aczkolwiek może ono mieć znaczenie dla przyjmowania kwalifikacji jako tzw. przypadków mniejszej wagi określonych w art.55 ust.2, 56 ust.2, 59 ust.3, 62 ust.3, oraz 64 ust.4 u.o.p.n), występuje natomiast w art.62a u.o.p.n. jako jedna z przesłanek zastosowania przewidzianego w tym przepisie szczególnego umorzenia postępowania.

Problematyka pojęcia „znacznej ilości środka odurzającego lub substancji psychotropowej” jako kryterium rozgraniczającego typy kwalifikowane niektórych przestępstw stypizowanych w u.o.p.n. od ich typów podstawowych była w ostatnich latach przedmiotem dość intensywnego zainteresowania orzecznictwa i doktryny (por. T.Kozioł *Znaczna ilość środka odurzającego*, Prokuratura i Prawo 11/2010, str.62 – 76). Nie można tego powiedzieć o problematyce pojęcia „ilości nieznacznej”. Jedynie SA w Lublinie podjął próbę dokładniejszego określenia tego pojęcia (wyrok z dnia 29 września 2005, II AKa 217/05 LEX nr 66004), określając je na 10 g marihuany 3 g haszyszu i 0,25 g amfetaminy. Tymczasem sposób rozumienia tego pojęcia ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowej praktyki stosowania nowej instytucji przewidującej oportunizm ścigania pewnych kategorii czynów realizujących znamiona przestępstw określonych art.62 ust.1 i 3 u.o.p.n. (posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych), uregulowanej w art.62a u.o.p.n., która

została wprowadzona do tej ustawy nowelą z 2011 r. (Ustawa z dnia 1 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 2011, poz.678). Podstawowym problemem dla praktyki w zakresie stosowania tego przepisu jest niedookreślony, oceny charakter pojęcia „nieznacznej ilości środka odurzającego lub substancji psychotropowej”. Takie problemy występowały w praktyce już wcześniej, gdy w latach 1997 – 2000 pojęcie „nieznacznej ilości środka odurzającego lub substancji psychotropowej” stanowiło znamię okoliczności wyłączającej karalność określonej w art.48 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 1997 r. (Dz. U. 1997 poz.198).

2. Podkreślić należy, iż ustawodawstwo polskie nie jest w tym zakresie wyjątkiem na tle rozwiązań przyjmowanych w innych krajach UE i na świecie. W większości krajów UE przepisy karne ustaw regulujących kwestie związane z narkotykami i narkomanią posługują się pojęciami „ilości znacznej” i „ilości nieznacznej” środków odurzających lub substancji psychotropowych w taki sam sposób i w takim samym celu jak ustawodawca polski, tj. dla celów łagodzenia lub zaostrzenia odpowiedzialności karnej. Jest to wynik tego, iż ilość (waga) środka odurzającego lub substancji psychotropowych będących przedmiotem przestępstwa jest podstawowym – aczkolwiek nie jedynym – elementem decydującym o stopniu jego społecznej szkodliwości. Od ilości środka lub substancji będących przedmiotem przestępstwa zależy bowiem abstrakcyjne niebezpieczeństwo jakie dany czyn stwarza dla dóbr prawnych chronionych przepisami dotyczącymi przeciwdziałania narkomanii. Pozostaje jednak zawsze kwestia jak i gdzie wyznaczyć konkretnie granice powyższych pojęć określanych w literaturze mianem tzw. wartości granicznych.

Na tym tle wskazać można dwa rodzaje rozwiązań. Pierwszym, przyjmowanym obecnie na gruncie art.62a u.o.pn., a wcześniej na gruncie art.48 ust.4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 1997 r., jest traktowanie znamienia „ilości nieznacznej” jako znamienia czysto ocennego i pozostawienie jego konkretyzacji w konkretnych wypadkach praktyce. Takie rozwiązanie jest niewątpliwie elastyczne, może jednak prowadzić do problemów praktycznych i daleko posuniętej niepewności po stronie organów stosujących prawo. Może również prowadzić do dużego zróżnicowania kryteriów podejmowania decyzji, co z kolei może stanowić problem z punktu widzenia jednolitości stosowania przepisów prawa i zasady równości wobec prawa. Podkreślić jednak należy, iż rozwiązanie takie samo przez się nie budzi wątpliwości z punktu widzenia swej konstytucyjności (wyrok TK z dnia 14 lutego 2012 r., P20/20).

Drugim możliwym rozwiązaniem jest wprowadzenie konkretnych wartości granicznych wyznaczających górną granicę pojęcia „ilość nieznaczna” lub także dolną pojęcia „ilość znaczna”. Jest to rozwiązanie znajdujące swój odpowiednik chociażby w przyjęciu tzw. progu nietrzeźwości. Takie rozwiązanie ułatwia podejmowanie decyzji przez organy stosujące prawo dając im poczucie pewności podstaw takich decyzji. Równocześnie jednak wyznaczenie takiej wartości granicznej jest może prowadzić do automatyzmu i schematyzmu podejmowanych decyzji niezależnie od szeregu dodatkowych okoliczności danego czynu. Co więcej, samo wyznaczenie w sposób jednoznaczny takiej wartości granicznej uważane jest często za zabieg tyleż trudny, co arbitralny. Pojęcie ilości nieznacznej w kontekście wyznaczania górnej granicy czynów o charakterze konsumenckim, zależy bowiem od wielu czynników związanych z rodzajem środka, jego stężeniem, formami używania przez daną osobę, stopniem ewentualnego uzależnienia itp. Biorąc jednakże pod uwagę korzyści praktyczne związane z ujednoczeniem praktyki i stosowaniem przejrzystych kryteriów podejmowania pewnych decyzji określenie wartości granicznych chociażby w formie tabelarycznej uznać należy za zabieg uzasadniony również na gruncie obowiązujących przepisów polskich.

3. Tabele wartości granicznych mogą być wprowadzane w różny sposób z punktu widzenia techniki legislacyjnej. Podkreślić przy tym należy, iż z czysto technicznego punktu widzenia jest to zabieg o tyle skomplikowany, że wymaga on określenia takiej ilości osobno dla każdego środka lub substancji umieszczonej w załącznikach zawierających listy środków i substancji będących przedmiotem kontroli przewidzianej dla narkotyków. Nic nie stoi jednak na przeszkodzie temu, aby precyzyjne definicje wartości granicznych wprowadzić jedynie dla najczęściej występujących w praktyce środków i substancji, a dla pozostałych utrzymać ocenny charakter górnej granicy tego pojęcia.

W niektórych krajach europejskich tabele wartości granicznych są bezpośrednimi załącznikami do stosownych ustaw. W innych wprowadzane są w drodze rozporządzeń wykonawczych. W jeszcze innych mają postać wewnętrznych instrukcji i zaleceń w ramach policji lub prokuratury i mają zróżnicowany stopień sformalizowania. Wreszcie w jeszcze innych kształtowane są poprzez orzecznictwo sądowe. W warunkach polskich w zasadzie możliwa jest każda z tych opcji, ale dwie pierwsze wymagałyby zmiany obowiązujących przepisów (uzupełnienie załączników do ustawy lub stworzenie podstaw do wydania rozporządzenia wykonawczego), a trzecia np. stosownej inicjatywy Prokuratora Generalnego w postaci wytycznych o których mowa w art.10 ust.1 Ustawy o prokuraturze. W sytuacji

braku stosownej inicjatywy ustawodawcy lub innych organów w ramach istniejących możliwości prawnych nic nie stoi jednak na przeszkodzie przyjęciu pewnych kryteriów w drodze nieformalnej.

4. Jak wspomniano wyznaczenie górnej granicy pojęcia ilości nieznacznej jest problemem złożonym. Uwzględniać musi bowiem cały szereg kryteriów. Chodzi tu przede wszystkim o kryteria farmakologiczne i toksykologiczne, co do których często brak jest jednak powszechnej zgody ekspertów z tych dziedzin. Chodzi tu jednak także o kryteria związane z realiami rynku narkotykowego w danym kraju, rodzajem występujących na nim substancji, ich przeciętną czystością, zwyczajami panującymi wśród użytkowników, przeważającymi formami konsumpcji itp. Wszystko to sprowadza się w zasadzie do jednego problemu: górna granica pojęcia nieznacznej ilości nie powinna być wyznaczona ani zbyt nisko, ani zbyt wysoko. W pierwszym wypadku zbyt małe oczka sieci mogą uczynić stosowny przepis martwym w praktyce. W drugim, zbyt duże oczka sieci, mogą spowodować, iż będą się przez nie przemykać zbyt często osoby nie będące tylko użytkownikami narkotyków.

W związku z tym w kontekście stosowania art.62a u.o.p.n. w odniesieniu do sprawców czynów określonych w art.62 ust.1 i 3 u.o.p.n. stwierdzić wypadnie przede wszystkim, iż – jak słusznie zauważył to SN – istnieje także dolna granica odpowiedzialności za takie czyny. Wyznacza ją taka ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej, która pozwala „na chociażby jednorazowe użycie danej substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek” (wyrok SN z dnia 4 listopada 2008 r., IV KK 27/2008, LexPolonica nr 2009845; wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2009 r., IV KK 418/2008, LexPolonica nr 2051896). Inaczej mówiąc dla realizacji znamion czynu określonego w art.62 ust.1 lub 3 u.o.p.n. koniecznym jest aby przedmiotem tego czynu była ilość nadająca się do wywołania efektu psychoaktywnego, czyli minimalna dawka jednorazowa. Jeśli jest to ilość mniejsza nie mamy do czynienia z ilością nieznaczną, ale z ilością prawnie irrelevantną, a czyn nie realizuje znamion czynu zabronionego pod groźbą kary.

Górna granica pojęcia ilości nieznacznej o jakiej mowa w art.62a u.o.p.n. musi być więc jakąś wielokrotnością tejże dawki minimalnej. W innym wypadku pojęcie ilości nieznacznej byłoby określone zbyt wąsko i traciłoby jakikolwiek sens praktyczny. Tak jak wspomniano pozostaje za każdym razem pytanie o jaką wielokrotność dawki minimalnej może tu chodzić? Podstawowa przy tym kwestia to to, aby pojęcia tego nie zawęzić

nadmiernie, tak aby mogły mieścić się w nim podstawowe formy posiadania konsumenckiego, typowe ze względu na rodzaj środka, formy konsumpcji, stopień uzależnienia, wynikającą stąd tolerancję organizmu itp.

5. Wydaje się, iż nic nie stoi na przeszkodzie aby jako kryterium zalecane na gruncie polskim przyjąć następującą tabelę wartości granicznych obowiązującą formalnie od 1 stycznia 2010 r. w Czechach (wcześniej obowiązywały one nieformalnie).

Nazwa środka lub substancji	Górna granica pojęcia nieznacznej ilości
Heroina	1,5 g
Kokaina	1 g
Amfetamina/Metaamfetamina	1,5 g
Ecstasy	4 tabletki
LSD	2500 µg
Marihuana	10 g
Haszysz	5 g

Przed wszystkim stwierdzić należy, iż powyższe wartości graniczne odnoszą się do masy substancji niezależnej od jej czystości, a nie do czystej substancji aktywnej. W tym kontekście, biorąc pod uwagę przeciętną czystość (stężenie) powyższych środków występujących w nielegalnym handlu ulicznym, przyjęte w tej tabeli górne granice pojęcia nieznacznej ilości nie wydają się być nadmierną wielokrotnością minimalnej dawki konsumenckiej, a tym samym nie są wyznaczone zbyt wysoko. Ze względu na inne przesłanki zawarte w art.62a u.o.p.n. (o czym niżej) nie powinny one także ukształtować nadmiernie dużych „oczek sieci” przez które organom ścigania będą ewentualnie masowo umykać dealerzy narkotyków.

Za posługiwaniem się w Polsce kryteriami przyjętymi w Czechach przemawiać może także podobna funkcja jaką one tam spełniają. Zgodnie z przepisami czeskimi stanowią one granicę oddzielającą występki posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych od wykroczenia (posługując się analogia do sytuacji polskiej posiadanie narkotyków jest w Czechach tzw. „typem przepołowionym”, stanowiącym po części występki, a po części wykroczenie). Zejście poniżej powyższych granic oznacza więc kwalifikację czynu jako wykroczenia, którego ściganie podlega w Czechach zasadzie

oportunizmu. Z funkcjonalnego punktu widzenia konsekwencje powyższego rozgraniczenia są więc w Czechach niemalże identyczne z rozwiązaniem przyjętym w art.62a u.o.p.n.

6. W kontekście proponowanego przyjęcia na gruncie polskim kryteriów ilościowych pojęcie nieznacznej ilości funkcjonujących od kilku lat z powodzeniem w Czechach podkreślić należy z całą mocą jedno. Fakt, iż dany sprawca posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe w ilości poniżej wskazanych wyżej wartości granicznych nie może być w żadnym wypadku interpretowany jako obligujący prokuratora czy sąd do umorzenia postępowania. Przyjęcie powyższej tabeli wartości granicznych ma na celu jedynie ułatwienie podejmowania decyzji w takich sprawach, poprzez sprecyzowanie jednej z przesłanek. Nigdy natomiast nie powinno więc oznaczać „automatyzacji” takich decyzji.

Stosowanie umorzenia, o którym mowa w art.62a u.o.p.n. ma zawsze charakter jedynie fakultatywny i jest zależne od łącznego spełnianie trzech przesłanek:

- przedmiotem posiadania mają być środki odurzające lub substancje psychotropowe w ilości nieznacznej;
- posiadane środki odurzające lub substancje psychotropowe muszą być przeznaczone na własny użytek sprawcy;
- orzeczenie wobec sprawcy kary musi być niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu i stopień jego społecznej szkodliwości.

Jest prawdą, iż druga z powyższych przesłanek w praktyce związana jest najczęściej z istotnymi problemami natury dowodowej. Bezpośrednie udowodnienie celu przyświecającego posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych jest często trudne, wręcz niemożliwe. Stąd dowód dotyczący celu posiadania w praktyce zastępowany jest często domniemaniem związanym z ilością posiadanego środka: jeśli jest to ilość nieznaczna przyjmuje się, iż celem jest własny użytek. Takie domniemanie nie ma jednak w żadnym wypadku charakteru bezwzględne i może być w każdej chwili obalone.

W tym kontekście prawidłowy tok podejmowania decyzji w kontekście art.62a u.o.p.n. powinien wyglądać następująco. Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych w ilościach nie przekraczających wskazanych wcześniej górnych granic pojęcia nieznaczna ilość stwarza wstępne domniemanie, iż celem posiadania jest własny użytek. Jeśli istnieją jednak okoliczności przemawiające za tym, że posiadaniu towarzyszy cel inny niż własny użytek sprawcy, nie ma mowy o zastosowaniu art.62a u.o.p.n. Inaczej mówiąc środki odurzające lub substancje psychotropowe można posiadać w ilościach

nieznacznych i w celu udzielenia ich innej osobie (osobom), tak samo jak można je posiadać w ilościach większych niż nieznaczne i na własny użytek. Obie te sytuacje znajdują się jednak poza granicami dyspozycji normy art.62a u.o.p.n. i wykluczają umorzenie postępowania w oparciu o ten przepis.

Dla zastosowania tego przepisu potrzebna jest jednak także ocena sprawy przez pryzmat trzeciej przesłanki, a mianowicie celowości wymierzenia sprawcy kary lub środków karnych, ze względu na okoliczności czynu i stopień jego społecznej szkodliwości. To ta właśnie przesłanka decyduje o oportunistycznym charakterze decyzji o umorzeniu podejmowanych w oparciu o art.62a u.o.p.n. Podstawowym kryterium oceny sprawy w świetle tej przesłanki powinny być okoliczności sprawy decydujące o stopniu społecznej szkodliwości czynu. Za takie należy uznać abstrakcyjne zagrożenie dla dobra prawnego chronionego przepisami karnymi u.o.p.n. za jakie uznać należy zdrowie publiczne (por. np. uchwała SN z dnia 27 października 2005 r., I KZP 32/05). Czyn powinien być więc oceniany w oparciu o możliwe zagrożenie dla dóbr prawnych osób trzecich, innych niż sprawca. Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych w ilościach poniżej górnej granicy wartości granicznych, przy braku jakichkolwiek dowodów przemawiających o celu w postaci udzielenia innej osobie i w okolicznościach nie stwarzających potencjalnie zagrożenia dla osób trzecich (np. posiadanie w prywatnym mieszkaniu) powinno z reguły uzasadniać umorzenie postępowania. Ale posiadanie takich samych ilości, przy braku dowodów przemawiających za tym, że chodzi o udzielenie innej osobie, może również przemawiać przeciwko umorzeniu w oparciu o art.62a u.o.p.n. Będzie tak, gdy posiadanie takie może stwarzać potencjalne zagrożenie dla dóbr prawnych osób trzecich (np. posiadanie na terenie szkoły lub innej placówki oświatowej, posiadanie na terenie i podczas imprezy sportowej, posiadanie na terenie jednostki wojskowej itp.).

7. Proponowana tabela wartości granicznych nie ma być w żadnym wypadku instrumentem „automatyzacji” podejmowania decyzji o zastosowaniu art.62 a u.o.p.n. Ma być jedynie wstępną wskazówką dla prokuratora lub sądu pozwalającą na wstępną selekcję spraw o posiadanie narkotyków, poprzez podzielenie ich na dwie kategorie: takie które na pewno nie uzasadniają zastosowania umorzenia (posiadanie w ilościach powyżej wartości granicznych) i takie które mogą na to zasługiwać (posiadanie w ilościach poniżej wartości granicznych). To czy w przypadku spraw z tej drugiej grupy rzeczywiście dojdzie do umorzenia postępowania w oparciu o przepis art.62a u.o.p.n. zależeć powinno od dalszych ocen dokonywanych w oparciu o pozostałe przesłanki określone w tym przepisie.

Wartości graniczne pojęcia nieznaczna ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej.

Nazwa środka lub substancji	Międzynarodowa nazwa niezastrzeżona (INN)	Górna granica pojęcia nieznacznej ilości	Oznaczenie chemiczne
PERWITYNA	metamfetamina	2 g	(+)-2-metyloamino-1-fenylopropan (α)-2-metyloamino-1-fenylopropan
HEROINA	heroina	1,5 g	diacetylmorfina czyli 3,6α-diacetoksy-7,8-didehydro-4,5α-epoksy-17-metylmorfinan
KOKAINA	kokaina	1 g	ester metylowy benzoiloekgoniny, czyli ester metylowy kwasu [1R-(egzo, egzo)]-3-benzoiłoksy-8-metylo-8-azabicyklo[3.2.1]oktano-2-karboksyłowy
AMFETAMINA DEKSAMFETAMINA	amfetamina	1,5 g	(+/-)-2-amino-1-fenylopropan (+)-2-amino-1-fenylopropan
FENTANYL		0,05 g	1-fenylo-4-(N-propionyloanilino) piperidyna czyli N-(1-fenetylo-4-piperidyl)propionanilid
EKSTAZY (MDMA)	3,4-metylenodioksymetamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	dl-3,4-metylenodioksy-N-α-dimetylofenetyloamina, czyli 3,4-metylenodioksymetamfetamina
EKSTAZY (MDA)	tenamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	3,4-metylenodioksyamfetamina
EKSTAZY (MDEA)	N-Etylo-MDA	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	(+/-)-N-etylo-α-metylo-3,4-(metylenodioksy)-fenetyloamina
4-MTA	4-MTA	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	α-metylo-4-metylotiofenetyloamina czyli 4-metylotioamfetamina
PMA	para-metoksyamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	4-metoksy-α-metylofenetyloamina
PMMA	p-metoksymetamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w	4-metoksy-N, α-dimetylofenetyloami-na

		proszku lub postaci krystalicznej	
2C-B		4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	4-bromo-2,5-dimetoksyfenetyloamina
2C-I		4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	2,5-dimetoksy-4-jodofenetyloamina
DOB, BROLAMFETAMINA	broramfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,4 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	2,5-dimetoksy-4-bromoamfetamina
STP, DOM		4 tabletki/kapsułki albo 0,40 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	2-amino-1-(2,5-dimetoksy-4-metylofenylo)propan
2C-T-2		4 tabletki/kapsułki albo 0,40 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	2,5-dimetoksy-4-etylotiofenetyloamina
2C-T-7		4 tabletki/kapsułki albo 0,40 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	2,5-dimetoksy-4-n-propylotiofenetyloamina
DET		4 tabletki/kapsułki albo 0,80 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	N,N-dietylotryptamina
DMA	dimetoksyamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 1 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	(±)-2,5-dimetoksy- α -metylofenetyloamina, czyli 2,5-dimetoksyamfetamina
DOET	2,5-dimetoksy-4-etyloamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,120 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	(±)-2,5-dimetoksy-4-etylo- α -metylofenetyloamina, czyli 2,5-dimetoksy-4-etyloamfetamina
AET, MONASE	etryptamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,80 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	3-(2-aminobutylo)indol
EKSTAZY (MMDA)	5-metoksy-3,4-metylenodioksyamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 1,2 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	(±)-5-metoksy-3,4-metylenodioksy- α -metylofenetyloamina, czyli 5-metoksy-3,4-metylenodioksyamfetamina
TMA	trimetoksyamfetamina	4 tabletki/kapsułki albo 0,50 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	(±)-3,4,5-trimetoksy- α -metylofenetyloamina, czyli 3,4,5-trimetoksyamfetamina
TMA-2		4 tabletki/kapsułki albo	2,4,5-trimetoksyamfetamina

		0,20 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	
Metkatynon		4 tabletki/kapsułki albo 0,80 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej	2-(metyloamino)-1-fenylopropan-1-on
DMT		0,60 g substancji w proszku lub postaci krystalicznej, 0,5 l napoju ayahuasca	N,N-dimetylotryptamina
LSD, LSD-25 (+)-LIZERGID	LSD, LSD-25	5 listków, tabletek, kapsułek żelatynowych albo „kryształków” nasyconych substancją aktywną	dietyloamid kwasu 9,10-didehydro-6-metyloergolino-8 β -karboksylowego
FENCYKLIDYNA (PCP)	fencyklidyna	50 ml oleistych cieczy, 1 g kryształków lub proszku, 4 tabletki/kapsułki	1-(1-fenylocykloheksylo)piperydyna
DEZOMORFINA	dezomorfinina	2 g substancji w formie krystalicznej	dihydrodeoksymorfinina, czyli 4,5-epoksy-3-hydrokso-17-metylomorfinan
ETORFINA	etorfina	5 mg substancji w formie krystalicznej lub fiolka z przygotowaniem do użytkowania weterynaryjnego np. Immobilon	6,7,8,14-tetrahydro-7 α -(1-hydrokso-1-metylobutylo)-6,14-endoetenooripawina
KETOBEMIDON	ketobemidon	1 g substancji w formie krystalicznej albo 20 tabletek do 5 mg, 10 kapsułek do 10 mg albo 20 ampułek do 5 mg do wstrzykiwania (Cliradon, Ketogan, Ketodur, Cymidon, Ketorax...)	4-m-hydroksofenylo-1-metylo-4-propionylpiperidyna
4-METYLOAMINOREKS	4-Metyloaminoreks	0,5 g substancji sproszkowanej lub skryształowanej, 4 tabletki/kapsułki	(\pm)-cis-2-amino-4-metylo-5-fenylo-2-oksazolina
DMHP		1 g substancji w krystalicznej lub sproszkowanej formie	3-(1,2-dimetyloheptylo)-1-hydrokso-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimetylo-6H-dibenzo[b,d]piran
N-HYDROKSY-MDA	N-Hydrokso-MDA	1 g substancji sproszkowanej lub skryształowanej, 4 tabletki/kapsułki	(\pm)-N-[α -metylo-3,4-(metylenodiokso)fenetylo]hydroksylamina

PARAHEKSYL		1 g substancji w sproszkowanej lub krystalicznej formie	3-heksylo-1-hydroksy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimetylo-6H-dibenzo[b,d]piran
ROLICYKLIDYNA (PHP, PCPY)	rolicyklidyna	1 g substancji sproszkowanej lub skryształizowanej, 4 tabletki/kapsułki	1-(1-fenylocykloheksylo)pirolidyna
TENOCYKLIDYNA (TCP)	tenocyklidyna	1 g substancji sproszkowanej lub skryształizowanej, 4 tabletki/kapsułki	1-[1-(2-tienylo)cykloheksylo]piperydyna
MARIHUANA	cannabis	10 gram suchej masy	
HASZYSZ		5 g	
GRZYBY PSYLOCYBOWE I INNE GRZYBY ZAWIERAJĄCE PSYLOCYNE I/ALBO PSYLOCYBINĘ (OWOCNIKI)	Psylocyna Psylocybina	40 owocników grzybów	Psylocyna: 3-(2-dimetyloaminoetylo)-4-hydroksyindol Psylocybina: diwodorofosforan 3-(2-dimetyloaminoetylo)-4-indolilu
GRZYBY PSYLOCYBOWE I INNE GRZYBY ZAWIERAJĄCE PSYLOCYNE I/ALBO PSYLOCYBINĘ (GRZYBNIA)	Psylocyna Psylocybina	40 g agaru (albo innych upraw) z grzybnią	Psylocyna: 3-(2-dimetyloaminoetylo)-4-hydroksyindol Psylocybina: diwodorofosforan 3-(2-dimetyloaminoetylo)-4-indolilu
KATYNON	katynon	80 g masy świeżej rośliny	(-)-a-aminopropiofenon
MESKALINA	meskalina	200 g świeżej substancji albo 25 g suchego materiału z kaktusów gatunków: Lophophora williamsii, Echinopsis pachanoi, Echinopsis peruvian, Trichocereus bridgesii; cuzcoensis; phulvinanus pachanoi.	3,4,5-trimetoksyfenetyloamina

Prof. Krzysztof Krajewski - prawnik i socjolog, kierownik Katedry Kryminologii UJ, wykładowca Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Komitetu Naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, autor wielu publikacji z zakresu prawa karnego wobec narkotyków i narkomanii w ustawodawstwie polskim na tle modeli regulacji dotyczących narkotyków w innych krajach – m.in.: "Sens i bezsens prohibicji". W latach 2009-2011 kierował grupą 15 ekspertów opracowujących nowelizację ustawy, która weszła w życie w grudniu 2011 roku.

"Wytyczne" stanowią ważny krok w kierunku zmiany praktyki działania władz — poprzez stopniowe odchodzenie od szkodliwej społecznie, represyjnej polityki narkotykowej w kierunku działań, mających na celu realizację ważnych interesów publicznych oraz praw użytkowników — ale nie handlarzy — narkotyków "Wytyczne" ograniczają dowolność w stosowaniu prawa, dając organom ścigania jaśniejsze wskazówki co do interpretacji nieostrego pojęcia "nieznacznej ilości środka odurzającego". Z kolei interpretacja obowiązujących przepisów oraz "wytycznych" podana w punkcie 6 "wytycznych" nie przekreśli możliwości stosowania surowszej represji wobec handlarzy narkotyków, nawet jeśli posiadają oni przy sobie nieznaczną ich ilość.

Wiktor Osiatyński
Dr hab. nauk prawnych
Profesor w Uniwersytecie Środkowoeuropejskim

W całej rozciągłości popieram wnioski i wytyczne prof. Krzysztofa Krajewskiego. Prawo, aby mogło być stosowane efektywnie musi być precyzyjne. Przyjęcie jasnych, określonych kryteriów spełnia te wymogi. Ich brak pozwala pod pretekstem zwalczania narkomanii na stwarzanie pozorów stosowania prawa kosztem zdrowia, wolności zazwyczaj młodych ludzi. Musimy się zdecydować, czy chodzi nam o produkcję przestępców i statystyk, które sugerują, że policja i wymiar sprawiedliwości działa, czy o rzeczywiste przeciwdziałanie mnożeniu szkód na zdrowiu młodych ludzi i na praworządności. Jeśli rzeczywiście mamy na uwadze życie, zdrowie, wolność i praworządność - należy przyjąć wytyczne prof. Krajewskiego

Monika Płatek
Dr hab. nauk prawnych
Profesor Uniwersytetu Warszawskiego

W moim odczuciu nieprzekroczenie tych granic powinno w sposób automatyczny zwalniać od odpowiedzialności karnej, analogicznie, jak poziom alkoholu poniżej 0,2 promila we krwi zwalnia od odpowiedzialności za prowadzenie samochodu pod wpływem. Karanie za dilerstwo powinno się opierać na stwierdzeniu, że podejrzana osoba rzeczywiście produkuje i rozpowszechnia substancje zakazane.

Jerzy Vetulani
Profesor psychofarmakolog, neurobiolog, biochemik
Instytut Farmakologii PAN

Egzemplarz bezpłatny

**POLSKA SIEĆ
POLITYKI
NARKOTYKOWEJ**

Tel: +48 22 400 50 43
Fax: +48 22 119 17 55
Email: biuro@politykanarkotykowa.com
Web: www.politykanarkotykowa.pl

Sponsor:

 **OPEN SOCIETY
FOUNDATIONS**
Global Drug Policy Program